

สำเนา

○ คำสั่งไม่รับคำฟ้อง
ไว้พิจารณา

(ต. ๑๙)

คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๕๖/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ ๙๒๕/๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

ระหว่าง

นางสาวชลธิชา แจ่มเร็ว ที่ ๑	ผู้ฟ้องคดี
นายอานนท์ น้าภา ที่ ๒	
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑	
ผู้กำกับสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม ที่ ๒	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ประสานงานกลุ่มฟื้นฟูประชาธิปไตย ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ เป็นสมาชิกกลุ่มเครือข่ายเพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลรักษาความสงบแห่งชาติดำเนินการเลือกตั้ง (กลุ่มคนอยากเลือกตั้ง) ผู้ฟ้องคดีทั้งสองประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะเพื่อเรียกร้องให้มีการเลือกตั้งในนามกลุ่มฟื้นฟูประชาธิปไตย และกลุ่มคนอยากเลือกตั้ง โดยเดินขบวนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ถึงบริเวณหน้าทำเนียบรัฐบาล ในวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เนื่องในวาระครบรอบการรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ๔ ปี ในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑

/ผู้ฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งการชุมนุมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (๑) วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ตั้งแต่เวลา ๑๗ นาฬิกา ณ บริเวณด้านหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ซึ่งเป็นบริเวณที่มีทางเท้ากว้างมากพอที่จะจุผู้ชุมนุมตั้งแต่ ๒๐๐ คน ถึง ๓๐๐ คน โดยผู้ชุมนุมจะค้างคืนในบริเวณดังกล่าว (๒) วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๗ นาฬิกา จะมีการเคลื่อนการชุมนุมไปยังทำเนียบรัฐบาล โดยผู้ชุมนุมมีความประสงค์ขอใช้ช่องทาง ๑ ช่องทางจราจร โดยใช้เส้นทางถนนราชดำเนินกลาง และถนนราชดำเนินนอก ข้ามสะพาน มีฆวานรังสรรค์ ไปยังประตูทำเนียบรัฐบาลตรงข้ามกระทรวงศึกษาธิการ โดยคาดว่า มีผู้เข้าร่วมประมาณ ๒,๐๐๐ คน ต่อมา ในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือสรุปสาระสำคัญในการชุมนุมสาธารณะ ที่ ดช ๐๐๑๕(บก.น.)๑๐/๑๕๓๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยในข้อ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ขอให้ผู้ฟ้องคดีและประชาชนที่เข้าร่วมชุมนุม ให้ชุมนุมในพื้นที่ที่กำหนดไว้ คือ บริเวณทางเท้าหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และจะประสานงานกับส่วนราชการที่มีหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์มารับข้อเรียกร้องของผู้ฟ้องคดี ณ บริเวณสถานที่ชุมนุม ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อแจ้งยืนยันกำหนดการจัดกิจกรรมชุมนุมสาธารณะ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือที่ ดช ๐๐๑๕(บก.น.๑)๑๐/๒๖๑๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งกำหนดเงื่อนไขการชุมนุมสาธารณะให้ผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมชุมนุมในบริเวณที่กำหนดไว้ตามข้อ ๓ ของหนังสือแจ้งสรุปสาระสำคัญในการชุมนุมสาธารณะ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ระบุการใช้พื้นที่ฟุตบอลหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕(บก.น.๑) ๑๐/๒๖๑๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แจ้งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้อยู่ภายในสถานที่ชุมนุม ต้องปฏิบัติ ดังนี้ (๑) ห้ามมิให้จัดการชุมนุมทางการเมือง อันเป็นการขัดคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ข้อ ๑๒ เว้นแต่จะนำหนังสืออนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่รับมอบหมาย มาแสดงก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง (๒) ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายผู้ชุมนุม ในลักษณะที่ขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ (๓) การโฆษณา โดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนตามพระราชบัญญัติการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๓๓

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเป็นการละเมิดเสรีภาพในการชุมนุม กล่าวคือ การกำหนดเงื่อนไขให้ชุมนุมเพียงหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นการกำหนดเงื่อนไขที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเสรีภาพในการชุมนุมและเสรีภาพในการเดินทางต่างเป็นเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ แม้การเดินทางของของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอาจจะก่อให้เกิดความไม่สะดวกในการจราจรอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงขนาดที่ไม่สามารถเดินทางได้เลย ประกอบกับถนนราชดำเนินเป็นถนนที่มีช่องทางจราจรกว้างมาก การเดินทางของผู้ชุมนุมซึ่งไม่เกินหนึ่งช่องทางจราจรจึงไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของการเดินทาง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ชุมนุมรายอื่นใช้พื้นที่เพียงบริเวณด้านหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เท่ากับเป็นการจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมของผู้ฟ้องคดีทั้งสองอย่างร้ายแรงจนกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิ เพราะเสรีภาพในการชุมนุมนั้นต้องรวมถึงการเลือกสถานที่ชุมนุมเพื่อให้ส่งเสียงถึงกลุ่มเป้าหมายของผู้ชุมนุมโดยไม่กระทบกระเทือนการใช้สิทธิของผู้อื่นเกินสมควรด้วย อีกทั้งการกระทำดังกล่าวยังเป็นการกระทำทางปกครองซึ่งละเมิดต่อมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ อีกด้วย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่สามารถกำหนดเงื่อนไขห้ามชุมนุมตามข้อ ๑๒ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ซึ่งห้ามการชุมนุมทางการเมืองตั้งแต่ ๕ คนขึ้นไป เนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวเป็นการขัดต่อมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างชัดเจน เนื่องจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ จำกัดเพียงการใช้พื้นที่ มิได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาประเด็นหรือเนื้อหาของการชุมนุม นอกจากนี้ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ได้ออกตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๔๔ ได้มีบทบัญญัติซึ่งคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธแล้ว การนำคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าวมาบังคับใช้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันจึงไม่สามารถทำได้ และแม้มาตรา ๒๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ จะรับรองคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติไว้ให้ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ แต่ก็เพียงบทเฉพาะกาล จึงไม่อาจให้คุณค่าเทียบเท่าและบังคับใช้อย่างขัดแย้งต่อเสรีภาพ

/ตามรัฐธรรมนูญ...

ตามรัฐธรรมนูญได้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามขั้นตอนในการอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองพบว่า มีเจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจได้ติดตามสมาชิกกลุ่มคนอยากเลือกตั้ง อย่างน้อย ๑๖ ราย ไปยังบ้านพักและที่ทำงาน โดยถ่ายภาพ สอบถามข้อมูลส่วนตัวและสอบถามว่าจะเข้าร่วมการชุมนุมระหว่างวันที่ ๒๑ ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ หรือไม่ รวมทั้งเข้าค้นบ้านโดยปราศจากเหตุอันควร และยึดเครื่องเสียงของสมาชิกกลุ่ม สร้างความหวาดกลัววิตกมิให้ออกมาชุมนุมได้ อันเป็นการละเมิดเสรีภาพในการชุมนุมตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งได้รับการรับรองตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เมื่อผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ชุมนุมประสงค์จะเข้าเดินทางจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ไปยังทำเนียบรัฐบาล โดยใช้ช่องทาง ๑ ช่องจราจร บนถนนที่มีขนาดกว้าง ในระยะเวลาที่จำกัด จึงไม่ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นเกินสมควร การกำหนดเงื่อนไขห้ามผู้ชุมนุมเดินขบวนไปตามถนนราชดำเนินยอมเป็นการกระทำละเมิดจากการใช้อำนาจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในฐานะเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ทั้งนี้ ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขอเรียกค่าเสียหายจากการไม่สามารถใช้เสรีภาพตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ สั่งการผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะและเจ้าพนักงานอื่นในสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยกเลิกเงื่อนไขการชุมนุม ตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕ (ปก.น.๑)๑๐/๒๖๑๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง สรุปการชุมนุมสาธารณะ ตามมาตรา ๑๑ (เพิ่มเติม) ซึ่งเป็นการทำลายเสรีภาพในการชุมนุมและปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลการชุมนุมสาธารณะ อำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยต่อผู้ฟ้องคดีและผู้ชุมนุมให้สามารถเดินเท้าจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ไปยังทำเนียบรัฐบาลได้จนกว่าจะสิ้นสุดการชุมนุมตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ

/๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในสังกัด ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดเสรีภาพการชุมนุม ตามฟ้องจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จให้กับผู้ฟ้องคดีทั้งสอง

พร้อมกับคำฟ้องผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้มีคำขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา และขอให้ถอนฉุกเฉิน โดยขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือสรุปสาระสำคัญการชุมนุมสาธารณะ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองขออนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อชุมนุมทางการเมือง โดยให้ยื่นหนังสืออนุญาตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หากไม่มีหนังสืออนุญาตดังกล่าว ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจัดการชุมนุมโดยเด็ดขาด และทุเลาการบังคับตามเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสือแจ้งให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการชุมนุมสาธารณะ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ข้อที่ ๓ ที่ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ร่วมชุมนุมเคลื่อนย้ายการชุมนุมโดยใช้พื้นที่วชิราจรร ๑ ช่องทาง จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปยังทำเนียบรัฐบาล แต่ให้ชุมนุมบริเวณทางทำหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ท่าพระจันทร์ เท่านั้น และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจัดการชุมนุมบริเวณทางทำหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ และเคลื่อนย้ายผู้ชุมนุมจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ไปยังหน้าทำเนียบรัฐบาล ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๗ นาฬิกา และสิ้นสุดการชุมนุมในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๘ นาฬิกา ตามที่ได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้

ศาลได้สวนผู้ฟ้องคดีทั้งสองเพื่อประกอบการพิจารณาคดีนี้

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองให้ถ้อยคำต่อศาลสรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕.(บก.น.๑) ๑๐/๒๖๑๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ห้ามมิให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจัดการชุมนุมทางการเมือง อันเป็นการขัดคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ข้อ ๑๒ โดยกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองนำหนังสืออนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมาแสดงก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง ผู้ฟ้องคดีทั้งสองเห็นว่า หนังสือแจ้งสรุปสาระสำคัญการชุมนุมสาธารณะดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการกำหนดเงื่อนไขหรือคำสั่งตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ (๕)

แห่งพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กำหนดพื้นที่ในการประชุมสภาฯ และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและผู้ชุมนุมเท่านั้น อีกทั้งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าวได้ออกใช้บังคับโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ซึ่งไม่ได้กำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนในเรื่องการประชุมสภาฯ ไว้โดยชัดแจ้ง ต่อมาภายหลังเมื่อได้มีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ แล้ว ได้มีบทบัญญัติมาตรา ๔๔ บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจที่จะกำหนดเงื่อนไขตามสรุปสาระสำคัญดังกล่าวได้ และการแจ้งการประชุมสภาฯ ดังกล่าวเป็นการใช้สิทธิตามมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่บัญญัติรับรองและคุ้มครองไว้แล้ว ผู้ฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ได้ไปยื่นขออนุญาตชุมนุมทางการเมืองจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติแต่อย่างใด และกรณีดังกล่าวมิใช่เป็นการกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองต้องแก้ไข กรณีที่เป็นการจัดการประชุมอันเป็นการขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งไม่ต้องด้วยมาตรา ๑๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่จะต้องอุทธรณ์ต่อผู้บังคับการตำรวจนครบาล ๑ อีกทั้งสิทธิการประชุมสภาฯ ตามกฎหมายมิได้หมายถึงเพียงการประชุมในสถานที่ใดสถานที่หนึ่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการประชุมแบบเคลื่อนที่จากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งได้เช่นเดียวกัน เพียงแต่จะต้องไม่ทำให้เกิดขบวนการจลาจลหรือทำให้ประชาชนไม่ได้รับความสงบและความเดือดร้อนเกินสมควร ซึ่งผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นแจ้งการประชุมสภาฯ โดยเคลื่อนผู้ชุมนุมประมาณ ๒,๐๐๐ คน จากหน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ไปยังบริเวณหน้าทำเนียบรัฐบาล ในวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๙ นาฬิกา โดยใช้พื้นที่ผิวจราจรจำนวน ๑ ช่องทาง เท่านั้น และในการเคลื่อนย้ายผู้ชุมนุมจะไม่ขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่อย่างใด หากยังคงให้สรุปสาระสำคัญการประชุมสภาฯ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าวมีผลบังคับต่อไปจะทำให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ร่วมการประชุมต้องได้รับความเดือดร้อนเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เนื่องจากการละเมิดสิทธิในการประชุมสภาฯ อีกทั้ง วัน เวลา และสถานที่ของการชุมนุมย่อมมีความหมาย กล่าวคือ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เป็นวันครบรอบ ๔ ปี ของการรัฐประหาร และการชุมนุม

/ที่มหาวิทยาลัย...

ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นพื้นที่ที่แสดงถึงสิทธิเสรีภาพ ซึ่งหากศาลมิได้มีคำสั่งก่อนวันและเวลาดังกล่าวก็จะทำให้เสียสิทธิหรือไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการชุมนุม หากภายหลังศาลได้มีคำสั่งก็จะไม่เกิดประโยชน์ที่จะได้รับสิทธิในการชุมนุมตามกฎหมายแต่อย่างใด และเส้นทางการเดินเท้าของผู้ชุมนุมตามหนังสือแจ้งการชุมนุมที่เดินขบวนไปยังทำเนียบรัฐบาลได้ขอใช้ ๑ ช่องทาง โดยใช้เส้นทางถนนราชดำเนินกลางและถนนราชดำเนินนอก ข้ามสะพานมัฆวานรังสรรค์ ตรงไปยังบริเวณข้างประตูกระทรวงศึกษาธิการตรงข้ามทำเนียบรัฐบาล ผู้ฟ้องคดีทั้งสองคาดว่าจะเริ่มเคลื่อนการชุมนุมประมาณ ๙ นาฬิกา ของวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ คาดว่าทั้งขบวนจะเดินทางไปถึงหน้ากระทรวงศึกษาธิการจะใช้เวลาประมาณ ๒ ชั่วโมง และใช้เวลาดำเนินกิจกรรมอีกไม่เกิน ๓ ชั่วโมง เมื่อถึงหน้าทำเนียบรัฐบาลจะใช้รถยนต์เป็นเวทีปราศรัยให้มีการจัดการเลือกตั้ง ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเวลา ๑๕ นาฬิกา แต่ได้ยืนยันแจ้งว่าเสร็จเวลา ๑๘ นาฬิกา เมื่อเสร็จแล้วก็จะแยกย้ายกันกลับ และหากศาลมีคำสั่งตามคำขอก็จะไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะตามกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการเตรียมกำลังเจ้าหน้าที่ตลอดจนมีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการดูแลการชุมนุมสาธารณะตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และหากการดำเนินการชุมนุมสาธารณะของผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ร่วมชุมนุมได้กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีทั้งสองและผู้ร่วมชุมนุมย่อมจะต้องถูกจับกุมดำเนินคดี จึงขอให้ศาลได้พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ก่อนเวลา ๗ นาฬิกาของวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี รวมทั้งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

กรณีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในชั้นนี้ว่า คำฟ้องนี้เป็นคำฟ้องที่ศาลรับไว้พิจารณาได้หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๘ บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่

ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมิชอบโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้นต้องมีค่าบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้ต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด พระราชบัญญัติการประชุมสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อได้รับแจ้งแล้ว ให้ผู้รับแจ้งส่งสรุปลงสาระสำคัญในการประชุมสหประชาชาติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ผู้แจ้งทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้ง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ผู้รับแจ้งเห็นว่าการประชุมสหประชาชาติที่ได้รับแจ้งนั้นอาจขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด วรรคสาม บัญญัติว่า หากผู้แจ้งการประชุมไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคสอง ให้ผู้รับแจ้งมีคำสั่งห้ามชุมนุมโดยแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยังผู้แจ้ง วรรคสี่ บัญญัติว่า กรณีผู้แจ้งการประชุมไม่เห็นชอบด้วยกับคำสั่งตามวรรคสามให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือผู้รับแจ้งขึ้นไปหนึ่งชั้น และให้ผู้รับอุทธรณ์วินิจฉัยและแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง คำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นให้เป็นที่สุด

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕. (บก.น.๑)๑๐/๒๖๑๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ กำหนดเงื่อนไขการประชุมและสั่งห้าม

/ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง...

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองชุมนุมสาธารณะโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งสองได้รับความเสียหาย ขอให้ยกเลิกเงื่อนไขและคำสั่งห้ามการชุมนุมดังกล่าวพร้อมกับให้ชดใช้ค่าเสียหาย กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อย่างไรก็ตาม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕.(ปก.น.๑)๑๐/๒๖๑๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ กำหนดเงื่อนไขและมีคำสั่ง ดังนี้ (๑) ห้ามมิให้จัดการชุมนุมทางการเมือง อันเป็นการขัดคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ เว้นแต่จะนำหนังสืออนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมาแสดงก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง (๒) ห้ามมิให้เคลื่อนย้ายผู้ชุมนุมในลักษณะที่ขัดต่อมาตรา ๗ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ (๓) การโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียงด้วยกำลังไฟฟ้าจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน ตามพระราชบัญญัติควบคุมการโฆษณาโดยใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ กรณีจึงมิใช่คำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขการชุมนุมในกรณีที่ได้รับแจ้งเห็นว่าการชุมนุมสาธารณะที่ได้รับแจ้งนั้นอาจขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ และมีคำสั่งห้ามการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๑๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีเงื่อนไขหรือคำสั่งห้ามการชุมนุม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ห้ามเคลื่อนย้ายผู้ชุมนุมและการโฆษณาต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ วรรคสี่ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันมีลักษณะเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเมื่อกฎหมายว่าด้วยการชุมนุมสาธารณะไม่ได้กำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้เป็นการเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และหากไม่มีการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาอันสมควร ซึ่งอาจเทียบเคียงระยะเวลาการพิจารณา

อุทธรณ์คำสั่งห้ามชุมนุมตามมาตรา ๑๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ กล่าวคือ ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะต้องพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ระยะเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องและถ้อยคำของผู้ฟ้องคดีทั้งสอง ในชั้นไต่สวนว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งตามหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๕.(บก.น.๑) ๑๐/๒๖๑๒ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการ ตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามที่กฎหมายกำหนด ไว้ก่อนนำคดีมาฟ้องต่อศาล ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองและขอให้ ชดใช้ค่าเสียหายได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

สำหรับคำฟ้องในส่วนของผู้ฟ้องคดีที่ ๒ นั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้เป็น ผู้แจ้งการชุมนุมสาธารณะตามหนังสือแจ้งการชุมนุมสาธารณะ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ฟ้องคดีที่ ๒ จึงไม่เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องจากการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งกำหนดเงื่อนไขการชุมนุมและสั่งห้ามผู้ฟ้องคดีทั้งสองชุมนุมสาธารณะ ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ตามนัยมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

จึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีทั้งสองไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ ให้คืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสอง และเมื่อศาลมี คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอให้ศาลกำหนดวิธีการ ชั่วคราวก่อนการพิพาทของคู่ฟ้องคดีทั้งสองแต่อย่างใด

นายฉัตรชัย นิติกักดิ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายจตุพล ศรีบูรมย์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายพงศกร เสียงประเสริฐ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

สำเนาถูกต้อง

นางสาว

(นางสาวนริมลทิพย์ อัครวรรณกุล)
พนักงานคดีปกครองชำนาญการ

**หลักฐานที่ต้องนำมาแสดงประกอบการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอรับคืนเงิน
(เงินค่าธรรมเนียมศาลหรือเงินวางชำระตามคำพิพากษา)**

1. บุคคลธรรมดา

- 1.1 กรณีมารับด้วยตนเองให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมรับรองสำเนา
- 1.2 กรณีที่ไม่มารับเงินด้วยตนเอง จะต้องยื่นเอกสารดังนี้
 - (ก) ใบมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทน (ยื่นคำร้องขอต่อศาลและรับเงินตามคำสั่งศาล)
 - (ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ พร้อมรับรองสำเนา
- 1.3 กรณีขอให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จะต้องยื่นเอกสารดังนี้
 - (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมรับรองสำเนา
 - (ข) สำเนาหน้าสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารพร้อมรับรองสำเนา

2. นิติบุคคล

- 2.1 กรณีกรรมการผู้มีอำนาจมารับด้วยตนเอง
 - (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมรับรองสำเนา
 - (ข) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท ที่ออกให้ไม่เกิน ๒ เดือน พร้อมรับรองสำเนาเอกสารทุกแผ่น
- 2.2 กรณีผู้รับมอบอำนาจจากนิติบุคคลมารับแทน
 - (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมรับรองสำเนา
 - (ข) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมรับรองสำเนา
 - (ค) ใบมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทน (ยื่นคำร้องขอต่อศาลและรับเงินตามคำสั่งศาล)
 - (ง) สำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคลของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท ที่ออกให้ไม่เกิน ๒ เดือน พร้อมรับรองสำเนาเอกสารทุกแผ่น
- 2.3 กรณีขอให้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย จะต้องยื่นเอกสารดังนี้
 - (ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้มีอำนาจ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมรับรองสำเนา
 - (ข) สำเนาหน้าสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารพร้อมรับรองสำเนา

○ คำร้องขอรับเงินค่าธรรมเนียมศาลคืน

คดีหมายเลขดำที่...../๒๕.....

คดีหมายเลขแดงที่...../๒๕.....

ศาลปกครองกลาง

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช ๒๕.....

ระหว่าง {ผู้ฟ้องคดี
.....ผู้ถูกฟ้องคดี

ข้าพเจ้า.....ผู้ร้อง

ในฐานะที่เป็น ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี ผู้อุทธรณ์ ผู้ร้องสอด

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....

อยู่ที่.....หมู่ที่.....

ถนน.....ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....ขอยื่นคำร้อง มีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

คดีนี้ ศาลปกครองกลาง ศาลปกครองสูงสุด ได้มี คำพิพากษา คำสั่ง

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....โดยให้คืนค่าธรรมเนียมศาล

ทั้งหมด จำนวน.....บาท บางส่วน จำนวน.....บาท

ผู้ร้องมีความประสงค์จะขอรับค่าธรรมเนียมศาลดังกล่าวคืนไปจากศาล โดย

มารับด้วยตนเอง มอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทน

ประสงค์ให้นำเช็คที่สั่งจ่ายให้ข้าพเจ้าเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกรุงไทย สาขา.....

บัญชีเลขที่..... ทั้งนี้ หากมีค่าธรรมเนียมหรือ

ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ธนาคารเรียกเก็บ ผู้ร้องยินยอมให้หักเงินดังกล่าวจากเงินที่จะได้รับ

จากศาล พร้อมนี้ได้แนบสำเนาหน้าสมุดบัญชีเงินฝากธนาคารมาด้วยแล้ว

อื่นๆ

ขอศาลได้โปรดอนุญาต

ขอประทานเสนอตุลาการเจ้าของสำนวน
ได้ตรวจหลักฐานของผู้ยื่นคำขอแล้ว
เห็นว่าถูกต้อง
ลงชื่อ.....
ตำแหน่ง.....
...../...../.....

(ลงชื่อ)ผู้ร้อง
(.....)